

عنوان مقاله:

اصلاح قرارداد و مقایسه آن با مفاهیم مشابه

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

احمد پهماسبی نگهداری - دانشجوی دوره دکتری حقوق خصوصی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

طرفین می توانند به هر نحوی که بخواهند و در چارچوب قانون، اقدام به انجام اعمال حقوقی نمایند. بعد از انجام عمل حقوقی و انعقاد قرارداد، نیز توانایی تغییر آن را دارند. گاهی تغییر در قالب اصلاح قرارداد صورت می پذیرد. به این معنا که طرفین، قرارداد از پیش موجود را تغییر داده، شروطی را حذف یا به آن ملحق می کنند. تغییر مذکور ممکن است نسبت به عوضین صورت گیرد. اصلاح قرارداد در کنوانسیون بیع بین المللی و دیگر اسناد مهم بین المللی (مانند اصول حقوقی قراردادهای اروپایی، اصول یونیدوقوا، پیش نویس قانون مدنی مشترک برای اروپا) پیش بینی شده است. به منظور انعقاد یا اصلاح قرارداد اصولاً صرف رضایت طرفین کافی بوده و نیاز به تشریفات دیگری نمی باشد. این مساله به معنای «اصل رضایی بودن» است. اصل رضایی بودن اصلاح قرارداد در بند ۱ ماده ۲۹ کنوانسیون بیع بین المللی مورد پذیرش قرار گرفته است. هرچند محدودیت هایی در مورد آن قابل اعمال است. برای مثال طرفین می توانند شرط کنند که قرارداد تنها به شکل کتبی قابل اصلاح باشد. نکته دیگری که باید به آن توجه نمود این است که، آنچه در کنوانسیون بیع تحت عنوان اصلاح قرارداد (modification) آمده است، با مفاهیمی چون «تعدیل قرارداد» متفاوت است

کلمات کلیدی:

اصلاح قرارداد، تعدیل قرارداد، اقاله قرارداد، کنوانسیون بیع بین المللی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1511738>

